

ПРЕС КЛИПИНГ

23. фебруар 2015.

НАСЛОВИ

MMF danas donosi odluku o aranžmanu sa Srbijom;(str.2)

Војковић: Menadžerski tim Železare treba da bude iz inostranstva;(str.3)

Изградњом путева до бржег опоравка економије;(str.4)

Број пензионера порастао за једно Ужице;(str.5)

Гашење Желеzare скупље од дотација?;(str.7)

Станоградња се диже из пепела;(str.9)

Најављен синдикални протест пред општином Врбас;(str.10)

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/536856/MMF-danas-donosi-odluku-o-aranžmanu-sa-Srbijom>

MMF danas donosi odluku o aranžmanu sa Srbijom

Tanjug

Bord izvršnih direktora Međunarodnog monetarnog fonda trebalo bi danas u Vašingtonu da donese odluku o sklapanju aranžmana iz predostrožnosti sa Srbijom, što je stranim investitorima uvek nedvosmislen signal da je zemlja koja dobije takav sporazum finansijski stabilna i sigurna za ulaganje. Novi trogodišnji aranžman, prema najavama članova Vlade Srbije, neće podrazumevati novi zajam od MMF-a za jačanje deviznih rezervi Srbije, jer je Srbija dovoljno likvidna, te joj kredit nije potreban.

Vlada Srbije ovim aranžmanom praktično preuzima, u skladu sa Zakonom o budžetu za 2015. obavezu da će sprovesti fiskalnu konsolidaciju, restrukturiranje javnog sektora, odnosno, strukturne mere i mere makroekonomske stabilizacije, kao i da će u naredne tri godine smanjiti deficit za 1,3 do 1,4 milijardu evra ili za 4,25 odsto BDP.

Ukoliko MMF odobri novi aranžman, prva kontrola izvršenja preuzetih obaveza uslediće polovinom maja, kada će predstavnici ove institucije doći u Beograd.

Premijer Srbije Aleksandar Vučić takođe je nedavno objasnio da "sporazum ne potpisujemo zbog toga što tražimo novac, već zato što nam je potrebna sigurnost".

Razgovori sa delegacijom MMF, koju je predvodila šef Misije te finansijske institucije za Srbiju Zuzana Murgasova, zvanično su počeli 4. novembra prošle godine i trajali su dve nedelje.

Po završetku razgovora, Murgasova je ukazala da za Vladu Srbije izazov ostaje visoka stopa nezaposlenosti, visok javni dug i visok deficit budžeta.

"U narednom periodu potrebno je sprovesti mere ekonomskog oporavka koje će obezbediti makroekonomsku stabilnost, otvaranje novih radnih mesta, te sprovođenje fiskalne konsolidacije, koja treba da zaustavi rast javnog duga", rekla je Murgasova.

Srbija je u poslednjih 15 godina imala tri sporazuma sa MMF-om: od 2001. do 2004. stand-baj aranžman i 2009. aranžman iz predostrožnosti.

Poslednji aranžman Srbije i MMF-a sklopljen je krajem septembra 2011. godine, a zamrznut februara naredne godine, jer je budžet za 2012. odstupio od dogovorenog fiskalnog programa.

Bojković: Menadžerski tim Železare treba da bude iz inostranstva

Tanjug

Izvršni direktor Železare Smederevo Bojan Bojković izjavio je danas menadžerski tim, koji treba da bude izabran na javnom konkursu, treba da bude iz inostranstva, da ima dobre veze sa rudnicima, svetskim tržištem i velikim bankama.

Bojković: Menadžerski tim treba da bude iz inostranstva

On je za televiziju Prva rekao da je za restrukturiranje Železare Smederevo potrebno liderstvo, menadžment sa međunarodnim iskustvom i "kapital za premošćavanje" a da čeličana od 1. februara "ne košta građane Srbije ni jedan jedini dinar".

- Liderstvo imamo u liku premijera Aleksandra Vučića koji uporno nastoji da reši problem Železare već godinu i po dana, da ona postane profitabilna, a što se tiče menadžmenta, jedan deo je već u Železari, ali nam treba menadžment koji ima veze za međunarodnim biznisom, sa rudnicima, sa kupcima u Nemačkoj, Severnoj Evropi i Severnoj Americi - objasnio je Bojković.

Treća stvar koja se očekuje od firme koja treba da dođe je dodatni kapital, a to mogu kompanije iz inostranstva sa iskustvom u radu sa bankama od 30 do 40 godina, naveo je Bojković i preneo da je imao prilike da prisustvuje sklapanju ugovora o kreditu od oko 100 miliona evra sa velikim bankama, koji se završavao samo rukovanjem, bez potpisivanja ugovora.

Prema Bojkovićevim rečima, pošto od 1. februara država više ne daje Železari subvencije iz budžeta, potrebno je javnim pozivom izabrati menadžment tim iz inostranstva, koji će obezbediti dodatni kapital za finansiranje rada čeličane.

Napominjući da Železara Smederevo nema neizmirenih dugova prema dobavljačima, Bojković je rekao da u Železari ima oko 100 miliona dolara u gotovim proizvodima i opremi, "koju možete da sečete naredne dve godine i namiriće se svi poverioci".

Изградњом путева до бржег опоравка економије

Према оцени Фискалног савета, није извршена трећина планираних инвестиција иако има пара пад улагања у инфраструктуру нарочито је изражен у последње две године (Фото Д. Јевремовић)

Путеви, пруге и мостови могу помоћи Србији да стане на сопствене ноге. Ово је закључак који се намеће из извештаја Фискалног савета, који први пут од свог оснивања каже да је за њих прихватљив и нешто већи дефицит, али под једним условом - да тај новац оде искључиво у инфраструктуру.

То је важно до те мере да може да доведе у питање примену трогодишњег плана штедње. Ми смо у рецесији. Пада нам БДП, јер смањујемо расходе, али потребна нам је и нека мера која ће повећати приходе. Једино капитални издаци могу да нас покрену, а Србија за те намене има одобрена средства која не користи, а која могу да погурају наш привредни опоравак. Према оцени Фискалног савета то би било прихватљиво чак и за ММФ па би нам то благо одступање прогледали кроз прсте.

Наша држава, према процени Фискалног савета, касни са повлачењем око милијарду евра одобрених кредита за шта годишње плаћа пенале од око четири милиона евра. Уколико би се од 2015. године инфраструктурни пројекти, за које је већ обезбеђено финансирање, извршавали у планираним роковима, постигло би се повећање јавних инвестиција на 3,5 одсто БДП-а. При том за ту намену нису потребни нови пројекти нити ванредни напори за извршење радова „пре рока” - већ само поштовање планираних временских оквира за извршење постојећих пројеката.

Фискални савет указује да је изразита неефикасност државе у вођењу јавних инвестиција основни разлог њиховог малог учинка. Израда великог броја пројеката не почиње у планирано време, што уз споро извођење радова доводи до великих закашњења и трошкова. Већину пројеката прате неодговарајуће пројектне документације, а потом и спора експропријација земљишта. Лоша нам је, такође, и контрола извођача која је доводила не само до пробијања уговорених рокова већ и до повећања цене радова и спорог издавања дозвола.

Србија је, како наводе у Фискалном савету, до почетка кризе 2009. године имала прихватљив ниво улагања у инфраструктуру. Онда је дошло до пада, који је нарочито изражен у последње две године, када није била извршена трећина планираних улагања.

„Дакле, уместо да држава у периоду кризе повећа инвестиције као своје најпродуктивније расходе, и тако ублажи рецесионе притиске и подстакне опоравак привреде, десило се управо супротно - ниво јавних инвестиција је умањен и у последње две године чак и преполовљен у односу на преткризни ниво”, наведено је у анализи Фискалног савета.

Зорана Михајловић, министарка грађевине, саобраћаја и инфраструктуре, каже да су претходне владе много више бринуле да обезбеде кредит и финансирање, а да се мање водило рачуна о томе да ли постоји пројекат и да ли ће се и како завршити експропријација

земљишта. Она је за Танјуг рекла да су пројекти рађени без изласка на терен. Ревизионе комисије, које су одобравале такве пројекте, често су паушално радиле, „па сада имамо ситуацију да се негде не види насеље, да негде не постоје одобрена места за далековод, а то значи да је неопходно препројектовање”

Михајловићева је истакла да новац за пројекте никада није био проблем, али да је управљање њима у претходном периоду рађено врло лоше.

Фискални савет даје и низ препорука. Кажу да је потребно унапред утврдити да ли је нека инвестиција исплатива.

Тако се, на пример, у јавности често доводи у питање исплативост изградње неких великих инфраструктурних пројеката попут Коридора 11, који није део дефинисаних приоритетних праваца Европске уније. Могуће је да је на Коридору 11 (Београд - Јужни Јадран) потребно реализовати само отпочете деонице Обреновац-Уб и Љиг-Пожега па би свакако требало спровести одговарајућу анализу која би овакве оцене потврдила или побила.

Такође, пре реализације неких других великих пројеката који се најављују, као што је, на пример, брза пруга Београд-Будимпешта, неопходно је пажљивом анализом прво утврдити исплативост целокупног пројекта, као и то да ли треба да буде сврстан у приоритете.

Надлежни министар би требало на почетку године да се обавезе на извршење конкретних пројеката (на пример деонице Коридора 10) које ће се завршити током године и да сноси пуну одговорност за извршење преузетих обавеза. Фискални савет сматра да су одговарајуће организационе промене потребне и у Србији.

У јавности се сада најављује формирање посебног оперативног сектора за капиталне инвестиције на највишем нивоу у влади, који би, по узору на Велики Британију и Аустралију, директно одговарао кабинету председника владе. Формирање оваквог сектора могло би значајно да допринесе бољем статусу јавних инвестиција.

Савет такође указује да је неколико великих инвестиција у претходним годинама изведено уз ангажовање „уезене” радне снаге и увезене материјале за изградњу инфраструктуре („Пупинов мост”, који су подигли кинески радници, на пример). У овом случају посредни порески и други приходи, такозвани фискални мултипликатор и позитиван ефекат, на привреду Србије далеко су мањи у односу на друге јавне инвестиције приликом којих је упослена домаћа радна снага и пратећа индустрија грађевинског материјала. Фискални савет сматра да би влада приликом одабира оваквог модела за извођење јавних инвестиција морала да буде врло рестриктивна и опрезна.

Маријана Авакумовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Broj-penzionera-porastao-za-jedno-Uzice.sr.html>

Број пензионера порастао за једно Ужице

Најмање пензије у Жабарима (12.124 динара), а највеће у Београду (29.120 динара)

Према најновијој статистици Фонда ПИО најмању пензију примају пензионери у Жабарима у општини Пожаревац где је просек 12.124 динара, што је око 100 евра месечно, а највећу у Београду - 29.120 динара.

Нешто мало више од жабарских примају пензионери у Осечини 13.185, Алексинцу - 13.978 динара. Највише пензије примају пензионери у престоници и то на општини Савски венац чији је просек 35.483, Старом граду 34.177, Врачару 32.588 динара.

Статистика показује да су пензије најстаријих у централној Србији веће од 19.000, док пензије на КиМ у просеку износе око 21.650 динара.

Гледајући по градовима највише пензије примају београдски пензионери у просеку 29.120 динара, Бору 22.642, Ваљево 19.154 док су у централној Србији најниже пензије Лозничана - 18.461 динар.

Највише пензије у Војводини имају Новосађани - 27.808, Панчевци 25.023 а најниже житељи Бачке Тополе 22.839 динара.

Највеће пензије по општинама децембар 2014.

Општина	Просечна пензија
■ Савски венац	35.483
■ Стари град	34.177
■ Врачар	32.588
■ Младеновац	22.062

Најниже пензије по општинама децембар 2014.

Општина	Просечна пензија
■ Жабари	12.147
■ Осечина	13.185
■ Ражањ	13.978

Извор: Статистика ПИО Фонда

На КиМ највише пензије примају у Косовској Митровици у просеку по 21.652 динара.

У децембру прошле у односу на децембар 2013. године Србија је добила 75.443 нова пензионера што је број нешто мањи од укупног броја становника Ужица.

Када је реч о пензионерима који су у пензију отишли под посебним условима, с бенефицираним радним стажом, највише пензије у централној Србији на крају прошле године имали су академици 51.113 динара, носиоци споменице 46.612 динара, док су рудари примали најниже пензије 24.625 динара.

У Војводини највише пензије имају бивши радници СМУП-а у просеку 41.125 динара и републичког МУП-а 40.324 динара, док су најниже изузетне пензије и износе око 22.474 динара.

На територији КиМ највише пензије за децембар 2014. године имали су носиоци споменице око 500 евра 58.076 динара, док су борци после 9. 9. 1943. године примили три пута мање око 16.987 динара.

Стално померање старосне границе за одлазак у пензију мушкараца и жена није једини разлог због кога је само у децембру 2014. године за око 40.000 више њих поднело филијали Београд захтев за пензију, већ у великој мери у тој бројци учествују и болести, показује најновија статистика ПИО фонда.

Међу доминантним обољењима су болести крвотока и срца због којих 28,6 одсто њих затражи пензију, док су на другом месту разни тумори који учествују с чак 28,5 процента у пензионисању. Добра ствар је што из године у годину опада број душевних болесника који по природи ствари морају у инвалидску пензију, тако да он не прелази 10,5 процената, колики је и број оних који траже пензију због болести мишића.

Просечна старост свих пензионера мушкараца је 63, а жена 59 година. Мушкарцима је просечан стаж 35, а женама 28 година.

Оно што посебно упада у очи јесте да се драстично повећава број старосних пензионера па је на крају прошле године њихово учешће у укупној популацији било 59,3 процента. Број инвалидских пензионера пао је с 30 на 19,4, због све оштријих услова за пензионисање, док се број породичних пензионера не мења, иако се и ту услови из године у годину мењају. Оно што пензионере највише мучи је што им просечна пензија у просечној заради стално пада и приближава се проценту од 43,3 одсто.

Ј. Петровић-Стојановић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Gasenje-Zelezare-skuplje-od-dotacija.sr.html>

Гашење Железаре скупље од дотација?

По рачуници Ју ес Стила од пре четири године њено затварање коштало би до 157, уз месечни трошак од око 3,5 милиона долара

Смедеревска железара у бројкама

- Држава железари месечно даје 8,5 до 10 милиона евра
- Железара банкама дугује 260 милиона евра
- Дуг добављачима 120 милиона евра
- Дуг за сировине 145 милиона евра
- Кад пуним капацитетом ради једна пећ, укупном друштвеном производу земље доприноси између 0,7 и један одсто
- Извози 75 до 85 одсто производње
- Кад је радила пуним капацитетом, од 2006. до 2008., у укупном извозу учествовала је са 10 до 12 одсто
- Извоз челика из једне високе пећи вредан је око 500 милиона долара годишње
- Затварање железаре једнократно би коштало између 90 и 157 милиона долара
- Додатни месечни трошак затварања око 3,5 милиона долара
- Буџет Србије остао би без 6,5 до седам милиона долара месечно за порезе и доприносе
- Запошљава око 5.000 људи

Потрага за солидним купцем, који би коначно учинио одрживом и исплативом производњу у „Железари Смедерево”, зашла је у четврту годину. Шта учинити са српском челичаном, после одласка „Ју-Ес стила”, Стојан Стаменковић, сарадник месечника „Макроекономске анализе и трендови”, вратио би се у одговору на то питање тридесет година уназад, у време дужничке кризе некада заједничке нам државе СФРЈ. „Железара” је и тада била кандидат за гашење, али то политички није било изводљиво, подсећа Стаменковић.

- Ако може да се нађе стратешки партнер или купац, који ће запослити раднике и учинити производњу рентабилном, ја сам онда срећан човек. Али, ако то не може, „Железару” морамо затворити, посебно имајући у виду месечна улагања државе у њу, јер ће то довести до још већих проблема са фискалном консолидацијом - указао је Стаменковић почетком октобра прошле године.

Са овом Стаменковићевом оценом слажу се многи, али има и оних који тврде да би гашење фабрике било скупље од свих садашњих давања. Процена је стручних служби „Железаре” из 2013. да би њено затварање једнократно коштало између 90 и 157 милиона долара, али би се држави отворио месечни трошак од око 3,5 милиона долара за обезбеђење фабрике, одржавање система струје, гаса, за разне таксе, фиксне уговоре...

Подсећања ради, држава „Железари” месечно даје 8,5 до 10 милиона евра. „Железара” банкама дугује 260 милиона евра, добављачима 120 милиона и за сировине још 145 милиона евра.

По једној рачуници из „Железаре”, која је крајем 2013. допрла у јавност, кад пуним капацитетом ради једна од две пећи, она укупном друштвеном производу земље доприноси између 0,7 и један одсто. Тада извози 75 до 85 одсто производње, а у време када је радила пуним капацитетом, од 2006. до 2008., учествовала је са 10 до 12 одсто у укупном извозу Србије. Са једном високом пећи вредност њеног извоза, по тадашњим ценама, била је око 500 милиона долара годишње, што ју је сврставало у сам врх листе извозника.

Поборници опстанка „Железаре”, реч је, додуше, о људима који у њој зарађују за живот, подсећају да она домаћим купцима обезбеђује „флексибилност у снабдевању репроматеријалом”. Што значи да они не морају свој новац да блокирају у великим залихама, а добијају квалитет репроматеријала какав им не обезбеђују украјинске и руске железаре. Сировина из западноевропских железара је знатно скупља и наши купци не могу да утичу на прилагођавање квалитета њиховим специфичним потребама.

Кад једна од две високе пећи ради пуним капацитетом, „Железара” „Србијагасу” за гас плаћа око 50, а Електропривреди Србије за струју око 40 милиона долара годишње. „Железнице Србије” од „Железаре” у том случају зарађују 12, а „Месер Техногас” 20 милиона долара годишње. У пет месеци другог полугођа 2013. у „Железари” је било ангажовано више од 350 домаћих предузећа која су по том основу остварила више од 40 милиона долара прихода.

По тој рачуници из стручних служби „Железаре”, њеним гашењем буџет Србије остао би без 6,5 до седам милиона долара месечно, у просеку, по основу пореза и доприноса из зарада и на зараде запослених као и трошкова накнаде за незапослене. Изостао би и приход запослених код уговорача који раде за „Железару” и порез и допринос на њихове зараде, смањена би била и куповна моћ, што би се одразило на приход од ПДВ. У „Железари” су израчунали да је тај губитак прилива у буџет једнак или чак скупљи од интервенција које су неопходне како би се производња у том систему одржала.

Али, ако је „Ју-Ес стил” пре три године предао држави фабрику без дугова, значи ли то да су њен рад финансирали добављачи? Према изјави премијера Александра Вучића, њен укупан дуг од око 500 милиона евра је, заправо, потраживање државе, што би требало да значи да су у њему и дуговања за испоруке домаћих добављача, порези и доприноси.

Састављачи ове рачунице, ма колико била мањкава, тврде да би заустављање фабрике коштало много више од трошка покривања губитака које она у важећим тржишним условима ствара, као и већина европских и северноамеричких железара.

Сви погони „Железаре” модернизовани су у периоду од 2004. до 2011. године и у одличном су функционалном и производном стању и технички и технолошки, јер су процеси редовног одржавања погона устаљена пракса у компанији.

Нема сумње да су људи који су протеклих месеци одлучивали о томе шта чинити са „Смедеревом”, на челу са премијером, пред собом имали много више квалитетнијих и свежијих података о овој фабрици од наведених у овом тексту. Још једно је сасвим сигурно. Како год да се заврши више деценија дуга и прескупа историја „Железаре” - за коју се говорило и да у њеним пећима не гори кокс, него драгоцене девизе - она ће још да нас кошта и тај цех ће морати да се плати. Пореским обвезницима, које нико ништа није питао, једино преостаје да верују да су предлагачи још једног покушаја за оживљавање „Смедерева” претходно све добро извагали. Биће проблем ако нису.

А. Микавица

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/stanogradnja-se-dize-iz-pepela>

Станоградња се диже из пепела

По броју издатих дозвола, у децембру је пријављена изградња 795 станова, што је 49,4 одсто више него у децембру 2013. године. Пријављени станови су просечне површине 68,2 квадратних метара, показују подаци Републичког завод за статистику.

Од укупног броја станова у новим стамбеним зградама, 14,5 одсто биће грађено у објектима с једним станом, с просечном површином 109,4 квадрата, а 81,4 одсто у зградама с три стана и више станова, и њихова просечна површина биће знатно мања и износиће 57,6 квадрата.

У децембру су укупно издате 664 грађевинске дозволе, што је 5,7 одсто више него годину раније. Индекс предвиђене вредности радова у децембру је већи 131,2 одсто у односу на децембар 2013. године.

Посматрано по врсти грађевина, у децембру је издато 73,3 одсто дозвола за зграде и 26,7 одсто за остале грађевине.

Ако се посматрају само зграде, 65,5 одсто односи се на стамбене и 34,5 одсто на нестамбене, док се код осталих грађевина највећи део односи на цевоводе, комуникационе и електричне водове - 69,5 одсто.

Предвиђена вредност радова новоградње у децембру износи 73 одсто укупно предвиђене. Највећа грађевинска активност, посматрано по областима, забележена је у Јужнобанатској области - 67,9 одсто предвиђене вредности новоградње. Следе Београдска област - 4,9 одсто, Рашка област - 4,8 одсто, и Расинска област - три одсто, док се учешћа осталих области крећу до 2,9 одсто.

Најављен синдикални протест пред општином Врбас

ВРБАС: Протест у организацији Савеза самосталних синдиката општине Врбас уз подршку свих синдикалних организација из јавних установа и предузећа која се финансирају из општинског буџета,

Да би се испунили захтеви Предшколске установе потребно је 17,5 милиона динара

како је најавио Горан Рогановић, председник Већа СССО Врбас, биће одржан у среду 25. фебруара. Одлучено је тако у петак, на састанку у Општинском већу Синдиката, након што су дан раније због нередовне исплате зарада протествовали запослени у Предшколској установи „Бошко Буха”. Подршку незадовољним радницима ПУ пружиле су синдикалне организације Културног центра Врбаса, ЈП за превоз путника, ЈП за информисање, Општинске управе и других предузећа и установа.

Циљ протеста је упознавање јавности са тешким материјалним положајем запослених у овој делатности, а захтеви су хитна исплата заосталих плата и престанак дискриминације запослених по разним основама кроз систематизације у појединим јавним предузећима и установама.

Председник општине Врбас др Братислав Кажих је исказао је спремност да са свима разговара о проблемима, али је истакао да је општина Врбас оптерећена дуговима направљеним упретходним годинама.

- Када смо преузели власт у неким предузећима чак четири или пет плата је каснило. Оно што су запослени добијали, није било комплетно, јер су недостајали доприноси држави. У Предшколској установи каснила је једна плата, сада две или једна и по. Затекли смо буџет потрошен за годину дана унапред, при чему је општина морала да сервисира текуће пословање и исплаћује плате, што није било изводљиво да са оваквим приливом средстава. Наравно да нам због кашњења плата васпитачима није драго, али ми морамо да сачувамо функционисање целе општине, без блокаде рачуна, што смо успели - рекао је Кажих.

Јануарски прилив у општински буџет никада није био мањи, а за плате у јавном сектору потребан је 41 милион динара месечно, изнео је председник општине, негирајући оцену синдиката да је 13 милиона динара трансферних средстава довољно за исплате плата запослених у јавном сектору:

- Да ли се предлаже да обуставимо све друго што плаћамо, путне трошкове за ђаке и студенте, разне субвенције за ужине или смештај у ту исту Предшколску установу, само да би се исплатило 17,5 милиона динара за једну и по зараду 174 запослених у вртићима?

Локална самоуправа Врбаса суочава се са 906 милиона динара дуга из ранијег периода, али измирује све обавезе, уредно враћа кредите, па је лане дуг смањен за око 100 милиона динара, и то без иједног дана блокаде рачуна. За оно што је урушавано претходних година требаће време да се опорави, поручују из Општине.

В. Х.